

Misjoniteated

Nr. 6/7

Tallinnas, 1933

12. aastakäik

Õud teenistuseks.

„Mis muud, mu vennad, kui saage vägevaks Issanda sees ja tema kange väe sees.“

Mis kogudus vajab hädaohu päevil on tööliste väehulk, kes endid Pauluse sarnaselt on arendanud kõlbuliseks, kellel on sügav kogemus jumalikus asjus ja kes on täidetud tõsiduse ja tulidusega. On vaja pühitsetud, ohvrimeelseid mehi, mehi, kes ei kohku tagasi läbikatsumiste ja vastutuste ees, mehi, kes vahvad ja õiglased on, mehi, kellede südames elab Kristus kui lootuse mõidukroon ja kes oma huultega, mida on puudutatud püha sõega, kuulutavad sõna. Niisuguste teenrite puuduse pärast halvatub Sumala töö ja hirmjad eksitused hammustavad mürgise keelega moraali ja hävitavad ühe juure osa inimsöö lootused.

Sumala ees on need tõelised mehed ja seisavad kui niisugused sisse kirjutatud taevastes raamatuis, kes Danieli sarnaselt arendavad välja iga oma võimet niimoodi, et nende läbi saab edasi viidud selles kurjas maailmas olev Sumala töö kõige paremini. Edusammud teaduses on vajalikud; sest kui seda tarvitatakse Sumala tööks, siis on teadus üks jõud häduseks. Maailm vajab mõtlejaid mehi, mehi, kes peavad kinni truult põhimõtetest, kes kasvavad alaliselt mõistuses ja otsustamisvõimes. Ajakirjandus vajab mehi, keda tema suurimaks kasuks tarvitab, et tõde võiks omada tiibu ja rutata iga rahva ja keele juure.

„Mine välja teede peale ja aedade ääre, ja saada neid sisse tulema, et minu koda täis saaks.“ (Luk. 14, 23.) Sõnakuulmises jelle sõna vastu peame minema paganate juure, kes on meie ligidal, ja niisuguste juure, kes on meist kaugel. „Tõlnerid ja hoorad“ peavad kuulma Snnistegija kutses Tema käskjalgade sõbralikkuse ja pika meele läbi omab see kutses niisuguse sundiva väe, et ta võib ka neid üles tõsta, kes on wajunud kõige sügavamalt patu sisse.

Kristlikud mõjutised nõuavad, et meie töötajime kindla meelega, mitte kunagi ära kustutava osavõetuga ja alati kasvava mõjuvusega hingede ka-

juks, keda saatan püüab hävitada. Ükski asi ei tohi hoida tagasi tõst, mõtlemat tulipääd päästmise töös kadunute kasuks. Pange tähele, kuidas see sundiv Waim end ilmutab läbi kõige Sumala sõna, mõjutades mehi ja naisi tulema Kristuse juure. Meie peame ära kasutama iga võimalust kodusest ja avalikult, ette tooma iga tõendust, ära näitama iga tähenduse põhjust, et aga tõmmata inimesi Snnistegija juure. Kõige oma jõuga peame mõjutama neid vaatama Kristuse peale ja vastu võtma Tema eneseärajalgamise ja ohvri elu. Peame neile näitama, et ootame neilt, et nad valmistavad rõõmu Kristuse südamele selles, kui nad kasutavad iga annet, et Tema nime austada.

Mitte tööaja pikkusele, vaid valmistolekule ja truudusele Tema töös vaatab Sumal. Ta nõuab kõiges meie teenistuses täielikku oma enese „mina“ ülesütlemist. Kõige väiksem otsekohesuses ja eneseäraunustamises täidetud kohus on Sumalale meeldivam, kui juur töö, kus on leida omakajupüüde jälgi. Tema vaatab selle peale, kas meie igatseme Kristuse Waimu ja kui palju sarnadust Kristusega ilmutame oma töös. Ta vaatab rõõkem armastuse ja truuduse pääle, milles me töötame, kui sellele, kui palju me teeme.

Minult siis, kui omakajupüüde hurnud, ja kui igatsus ülemvalitsuse järele täielikult kustunud on, kui tänuikkus südanit täidab ja armastus elu ilustab, ainult siis elab Kristus hinges ja meid tunnistatakse Sumala kaastöölisteks.

Kõigist inimestest maailmas peaksid need, kes tahavad uuendada teisi, olema ise kõige ohvrimeelsamad, sõpruslikumad ja viisakamad. Nende elus peab end ilmutama tõeline hädus ja ohvrimeelsus. Kristuse teener, kes väljendab puudust viisakuses, kes on kannatamatu teiste teadmatusel ja nõrkustel, kes räägib järelemõtlematult ja talitab mõistmatult, võib sulgeda südameukse nii, et jeda ükski enam avada ei või.

Nii kuidas kaste ja õrn vihm langeb jaanewa taimede peale, nõnda rääkige sõbralikke sõnu, kui teie püüate võita inimesi eksitusest. Sumala plaan

on kätte saada kõigepealt südan. Tahame rääkida tõe armastuses ja siis loota Issanda peale, et Tema annab jõudu elu ümbermuutmiseks. Piha Waim mõjub sõna läbi, milline räägiti välja armastuses hinge vastu.

Looduse poolest oleme eneseusaldajad ja kange-meelsed. Aga kui õpime õpetusi, milliseid Kristus tahab õpetada, siis saame Tema loomuse osaliseks ning elame Tema elu. Kristuse imelik eesküju, sõrdlematu õrnus, millega Tema mõjutab teiste tundeid, selles et Tema nuttis nutjatega ning rõõmustas rõõmjatega, peavad avaldama jõukat mõju kõikide iseloomudele, kes tahavad järgida Tema teed otsekoheuses. Nemad püüavad teha kergeks teed wäsinud jalgade jaoks sõbralikkude sõnade ja tegude läbi.

Kes kutsub meeleparandusele inimesi, peab elama palwe elu Jumalaga. Ta peab kinni hoidma kõigewägewamast ja ütlima: „Ma ei lase sind mitte muudu, kui sa õnnistad mind. Anna mulle jõudu võita hinge Kristuse jaoks“. Paulus ütleb: „Kui ma nõrk olen, siis olen ma wägew.“ (2. Kor. 12, 10.) Kui tunneme oma nõrkust läbi ja läbi, siis õpime ka usaldama ühe jõu peale, mis ei ela mitte meis. Ükski asi ei mõju nii palju meie iidame peale kui see alaline teadmine meie wastutuse üle Jumala ees. Ükski asi ei ulata nii jõukale meie ülespidamise jõule kui teadmine Kristuse andeksandwa armastuse üle. Peame tulema Jumalaga ühendusse, siis hoowab Piha Waim meist läbi ja teeb meid kõlbamatiks meie kaasnimestega läbikäimises.

Sellepärast olge rõõmsad, et teie olete seotud Kristuse läbi Jumalaga ja olete saanud taewase perekonna liikmeiks. Kui teie maatate kõrgemale kui teie ise olete, siis omate alalise teadmise inimlikest nõrkustest. Mida wähem teie ise enesest lugu peate, seda selgemalt ja täielisemalt saate vastu wõtma õnnistegija täius. Mida enam teie seote endid walguise ja jõu hallikaga, seda suurem walguis paistab teist, seda suurema jõu omate, et töötada Kristuse auks.

C. G. White..

Tulge aastakoosolekule!

C. Rey.

Tänawune aastakoosolek peetakse Tallinnas meie palwelas, Merepuiestee 14-a, 5.—9. juulini. Me wajame seda kokkutulomist käesolewal aastal tungiwamalt kui kunagi warem. Mitte sellepärast, et maailma saskiläänud olukordadest tingitud igalpool nii palju ja mitmesuguseid konverentse ja istungeid raskuste lahendamiseks peetakse ja me neile järele teha püüame, waid palju enam sellepärast, et me ootame konverentsilt tõelist kasu ja

õnnistust igale osawõtjale ja terwele tööle Gestis. Et ainult kuulata mõnda aruannet ja õhuseid vastu wõtta, pole ainuke konverentsi eesmärk. Kuigi need on tarwilikud ja aitawad paremini Jumala juurt tööd mõista, siiski suurem wäärtus adventrahwa kokkutulemiseks hejab selles waimulikus õnnistuses, mida nad wõiwad sealt saada. Siin wõime ühijelt Issandat kiita tema juure armu eest meie vastu, tema palet õhida uute õnnistuste saamiseks ja jõudu annutada õigeks kriitiliseks eluks ja wõitlusjaks. Praegusel raskel, hegal, waenulijel ajal tahab Kristus oma lapsi kaita oma tahtmise tundmisega; ta tahab anda neile maitsa tullewa ilma wäge, mis teeks neid kõlblikuks tema nime kandma ja teda austama niihästi elus kui surmas; ta tahab neile pakkuda oma armastust, mis oleks see kõige ärawõitew tõukejõud meie elus, mis meid ühendaks temaga ja iiksteisega. Oleme teinud mõõdunud konverentsiaastal juuri läbielusi, millede tähendust wast ei jõua weel hinnata. Weel suuremate jaoks aga walmistame end ette. Konverents peab aitama neid kindmisi, mis kõigjal näeme, paremini mõista ja hinnata. Wennad, kes wäljast tulewad, tahawad Jumala tööriistadena meid julhatada ja Jumala sõnaga teenida.

Konverentsiit osawõtjatest wõiksime nimetada wäljaspoolt uniooni wendi L. G. Christjani ja G. W. Schuberti, edasi uut uniooni eestseisjat S. R. Rudy ja teisi külalisi meie unioonist. Ka noortele korraldame eraldi koosolekud, mis wõiks olla kasuks igale noorele. Kuna Tallinnas sai walmis uus palwela ja tuleb konverentsi ajal siise õnnistamisele, siis ei ole ruumi puudust karta. Konverentsile sõitjatele muretseme ühiskorteri, milles tuleks igapähele kaasa wõtta magamisriided ja aluskott, kuna õlgede eest siin hoolitsetakse.

Mõni ütleb nüüd: „See on kõik hea, et oodatakse õnnistusrõikast konverentsi, kus wõime saada õpetusi, teateid wäljaspoolt ja jumaliku jõudu, aga kes wõimaldab meile siinasõidu? Ka selles küsimuses ei tohi ennast lasta araks teha. Kus on tahe — seal on tee. Teg on kaunis sobiw, eriti linnaelanikkudele, sest Saanipäewa eelne tööhooaeg on läbi. Ka maainimestele pole weel kätte jõudnud kõige kibedam heinaaeg, waid tehakse sellega alles algust. Rahalistelt püüdku igauks juba warakult sellele mõelda ja wajalikku jummakest koguda. Mõned wõiwad reisu teha jalgratastel, eriti nooremad ja ka isegi jala. Teised wõtku omale kirjandust ja müügu selleks otstarbeks, et mõned hendid koguda. Mõnes koguduse kapis on wanemat kirjandust, mida wõiks anda odawamalt õde-wendadele kätte. Seda müües nad saawad suurema profundi omale. Kaudteewalikkus annab, nagu läinud aastalgi, hinnaalanduse. Ühe otja eest tuleb tasuda täishind. Tagasisõidul saab hinnata (wälja arwatud esimene 50 km) sõidu tunnistuse põhjal,

mis me siin konverentstist osavõtu tõendusena võälja anname. Tagasihõidu saab ainult siis hinnata, kui siiahõiduks on pileti ostnud. Sõita võib selle korralduse järelle igal ajal konverentsti festiividel, olgu üksikult või hulgaga.

Piiride vähemalt kaks nädalat enne koosoleku algust meile teatada iihisõomajale soovijate arv. Samuti saadke siia saadikute nimestik. Igal kogudusel on õigus saata üks üldsaadik koguduse kohta ja peale selle iga 10 liikme kohta üks saadik. Olgu ka mõned nimed ette nähtud saadikute kandidaatideks, kes saadikute asemele astuvad, juhul, kui neist keegi puudub. Teated palume saata meie kontori aadressil: Meremüestee 14-a, Tallinn.

Sumal ei peta meid kunagi. Ta ei peta meid ka meie õnnistuste ootustes konverentstile tules. Kuid me peame tegema ka oma osa, et taeva õnnistus võiks meie peale tulla, sest Sumala töötused on rajatud tingimustele. Misjürges vaimus ja wahekorras Sumalaga oleme konverentstile tules, jarnafeks kujuneb teatud määral koosviibimine. Pallvetame konverentsti edu ja õnnistuste pärast. Balmistame ette omad siidamed Kristusega kokku jaamijeks. Doome kaasa rahu ja üksmeelse waimu. Lauljad tehku oma osa, et meid rõõmustada laulude üleschitatavate lauludega. Saagu eestlõew aastapeakoosolek kõige paremaks, mis meil kunagi olnud.

Kokku tules võime üksiteisele kätt suruda ja õnnistujeks olla. Ma ootan ihililikult jeda aega, et wõiksin mitmeid armajaid usuvõitlejaid terwilada. Kuna ma iga aasta pean järjekorralisi ette- ländeid wõõrastele, siis jääb wacwast mõni kuu wabaks, kus wõin külastada meie kogudusi. Wjun, et õed-wennad mõistawad jeda oluforda, et ma töö- liste wahese arwu tõttu ei wõi jätta awalikku tööd tegemata. Palun teid ka rahul olla, kui wast kõiki kogudusi pole külastatud nii tihti, kui oleksite soowinud. Seda takistawad tegemast aja ja osalt ka wahendite puudus. Konverentstil loodame kõik aut jõudu saada ja õnnistusi maitsta. Tullge wõimalikult kõik konverentstile! „Ma rõõmustan nende pärast, kes mulle ütlewad: Kähne Jehowa kotta. Meie ajalad on heisma jaamud ju wärawate sees, oh Jerusaleem! Jerusaleem on ehitatud nõnda kui linn, mis hästi ühte on ehitatud.“ Laul 122, 1—3.

Roguduse liige.

II.

Sooletus ja ükskõiksus misjonitöös on tasan- danud tee külele ja usupuudusele koguduses. Kui inimesed magasid, tungisid wargad ja rõõwliid Issanda kotta; umbrohi külwati põllule. Seda märkasid need, kel oli igatus meie isäralise tõe järelle. Waenlane mõjutas, et nad Sumalast lah-

kusid ja ütlesid: „Need tahawad õiged kristlased olla? Me oleme paremad kui need.“ Ebasüüdsad teguwiihid nimepidiste kristlaste poolt on paljud walguse otijad hoopis kõrwale juhtinud. Nad on lootnud juua ehtset wiina, kuid on ahwatletud maitsuma wiha kobaraid.

Aeg on tulnud, mil peafime oma patud kahet- sema, iises tunnistama ja oma siidame põllumaa muesti üles harima. Aeg on käes, kus Sumal saab andma ootamatuma kaswamise. Meie koguduste ja kodude mõju peab awaldama maailmale wiimise hoiatuskünlutuse õiget waimu. Me peame olema igapäewases elus nii, kuidas soowime, et teised oleksid.

Kristus kutsub meid üles: Nõnda paistku teie walgus inimeste ees, et nemad teie häid tegusid näewad ja austawad teie Issa, kes taewas on.“ Weel ütleb ta: „Teie olete maailma walgus; linn, mis mäe peal on, ei wõi mitte warjul olla.“

Need kirjakohad osutawad selgesti sellele, et maailm wajab walgust, et kristlased peawad walgus olema. Kui walgust peab nähtama, siis peab jeda ka nii asetama, et see teistele paistab. Siin on määratu tähtis misjonitöö põhimõte. Kui tihti finniib, et me end maailmast eemale hoiame. Me rahuldume ja mõtleme, et see on kõik, mis Issand meilt nõuab. Kristuse nõu ei ole iialgi olnud, et me elaksime üksildast, eemalehoidwat elu ja kardak- sine ennast roojastamast, kui maailmaga kokku puutume. On tõsi, et meil ei pea olema sama meel mis maailmal, kuid on tarwilik, et meid temast nähtaks. Me peame inimeste seas olema, nende jekka minema. Meie palwed maailma eest, et nad tuleks ja küleeks lunastuse künlutust, ei wastata, kui me kadunuid ei too walguse allika juure. Kris- tus toonitas: „Minge!“ Me ei tohi tõe enam warjata. Kui me oma wigu parandaksime, siis leiaks misjonitöö parema wastuwõtu inimeste ju- res. Aga meie puudused tulewad ilmsiks, kuna me ei ole tõe küllalt lewitanud, sest kui walgus hele- dasti põleb, siis peawad warjud kaduma.

Kuidas peafime oma walguse maailmas paista lastma? Esiteks peame walguse pimeduse lähedale tooma. Kas meie siidames walitseb pimedus? Ons iia kristlane, ema usklik? On lapsed päästetud? Siin algab „sijemisjoni“ töö. Siida, millest Su- mala armastus wälja paistab, saab walgustada iisegi pimedaina siidame. Walgus mõjub imetao- lisel wiisil. Tema kiired tungiwad kiiresti, jiski mahedalt pimedusse. Küilmus kaob pikkamööda ja pimedus haihtub. Wiljatu maa walmistatakse kül- wi tarwis. Külwatud seeme hakkab idanema ja kaswama. Paljud lahemees olewad perekonnad wõiksid hästi koos elada, kui usklikud liikmed la- jeksid Kristuse armastuse walgujel paista tema ilu- duses ja maheduses päewast päewa.

Ja naaber, kes Jumalat ja usku neab? Kuidas on küll tema süda nii pimedusega täidetud. Võib-olla oskab ta meisterlikult usuliste küsimuste vastu waielda. Ta ei soowi mitte kuulda jaada Kristuse peatsest taastulekust. Ta ei piiria ka Jumala kätte pidada. Kuidas peakime teda mõitma? Laske oma walgus paista sõbraliku teretusega; hästi walitud Jumala armu soow; aitliku käega kui on juhitud häda või mure; igapäewase wäikese tähelepanu finkimisega lastele; kurja hääga tasudes. Võib-olla mõiks mõni ajakohane päätiikk hääst raamatust äratada huwi taewaste asjade vastu. Aga kuidas tuleks seda kohast sõna rääkida? Kuidas võib leida kohast päätiikki, mis ta peaks lugema? Ja kuidas on lugu kõigi teiste armastustegudega? Ainult ühel teel saab siin aidata: Te peate oma naabriga sõprust looma. Te peate ta enda ja tema laste nimed teada jaama. Püüdkte teada jaada, mille vastu neil kõige rohkem huwi on. Näidake tahtitundeliselt, et teil on nende ühe või teise tegewuse vastu huwi. Mõjuge naabrile, et ta ise hakkaks teiega rääkima. Kui juba jää kord murdunud, siidameuks awatud ja usaldus mõidetud, siis Jumala abiga tungib ka taewa walgus hinge pimedamasse nurka, ja sellel on tagajärg. Aga see töö nõuab piisimat walwust. Seda peab saatma palwe ja peab kasvama päew-päewalt.

Meie, kui Jumala koja liikmed, peame oma ümb-
rus-ala maailmas walgustama. Kui iga liige nii kawakindlalt töötaks oma naaberkonnas, iga päew tutvumeks inimestega ja laseks Kristuse walguse paista omast kodust ja enda isikust, siis saaks kuulutus Kristuse peatsest jälletulekust kiiresti lewitatud ja töö lõpetatud.

Saadam teab, et ta saab takistada, kui kriitilised tõewalgust matawad koguduse ruumi või kodu nelja seinale wahel. Ta on rahul, kui täiesti eraldume maailmainimestest ja kirjarinnalises ja roojajeksjaamise kartuses jeltkondliselt ja waimjelt walesti talitame. Me peame minema uulitsale, aeda ja wõõraid õhtusöömaajale kutsuma.

Armas wend, armas õde, kas sa walitsjed ustawalt Jumala warandusi? Kui palju hingi oled ja toonud Kristuse juure sest ajast, kui sa kaid walguse järel? Kas oled jina ühe hinge Kristuse juure toonud? Ja kui on ka ainult üks hing, siis on see ometi rohkem wäärt kui kõik maine wara. Wõi oled ja olnud saadana tööriist ja oled hinged Jumalast eemale wiinud? Kas on sinu ükskõiksus, hooletus mõjunud, et need hinged, kes muidu oleks wõinud saada päästetud, nüüd kaduma lähewad?

Aeg on üürise. Issand kutsub meid üles, aega kalliks pidama. Meie kui rahwa kõrwerännat peab lõppema. Me peame Kaanani piiri poole rühkima, otsekohese siidamega Issanda juure tulema, oma patud üles tunnistama ja walmis olema kolmanda inglil kuulutust waljult hüüdma. **H. L. Rudy.**

Mida meie usume.

(Särg.)

19. Kristus meie elu.

Meie usume, et igawene elu on ära rippum
Sunnistegijast. Ilma temata on wõimata jaada taewa andi. Keegi ei saa igawese elu või surematuse kaaja, kui ta maailma hünnib. „Sa ühegi muu sees ei ole sunnistust; sest ühtegi muud nime ei ole taewat all inimestele antud, kelle läbi meie peame õndjaks jaama.“ Apt. 4, 12. Uuestisiindimata inimesel ei ole seda elu, mis on Jumalast. „On kangel Jumala elust ära.“ Ew. 4, 18. Jeesus on tee, tõde ja elu. Joh. 14, 6. Omast karjast rääkides ütleb Jeesus: „Memad käiwad minu järel, ja mina annan neile igawese elu.“ Joh. 10, 27, 28. Kõneledes Rifodemuusega juhüb Sunnistegija tähelepanu Jumala suurele armastusele, mis tuli awalikuks tema ainusiindinud Poja äraandmisega inimeste eest. „Et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka jaama, waid et igawene elu temal peab olema.“ Joh. 3, 16. Ühel teisel juhul näitab ta enesele kui elulewale ja ütleb: „Kui teie ei jöö mitte inimese Poja liha ega joo tema werd, siis ei ole elu teie sees.“ Joh. 6, 53. Kristust toonitatakse alataja pühäs kirjäs ainsama igawese elu allikana. See on üldse mitte mõeldaw, et niisugusel, kel ei ole Jeesust, võib olla juurematu taewas või põrgus. See kallis and omandatakse ainult siis, kui inimene nii püüab kui kaupmees tähendamissõnas, kes kallist pärlit otjis; kui ta seda leidis, müüis kõik oma omanduse ja ostis selle. Mat. 13, 46. See tähendab, ta tegi igawese elu kättesaamise oma esimejeks ülesandeks, otjis kannatlikkusega head tehes igawest elu. Rom. 2, 7.

Rõõmukuulutusjes või ewangeeliumis pakutakse meile igawest elu. Igaiüks võib seda jaada, kes Jumala Poja oma isikliku Sunnistegijana on vastu mõtnud: „Aga nüüd on awalikuks jaanud meie Sunnistegija Jeesuse Kristuse tulemise läbi, kes jurma on ära kaotanud, ja elu ja hukkaminemata põlwe walge ette toonud armuõpetuse läbi.“ 2. Tim. 1, 10. „Kellel Poega on, sellel on elu, kellel Jumala Poega ei ole, sellel ei ole elu mitte.“ 1. Joh. 5, 12.

20. Inimese teaduwjeta olek jurmas.

Meie usume, et inimene, kui ta on jurnud, hingab hauas kuni ülestõusmiseni. Temal jelles rahus ei ole ühtegi tundmust, ei hääd ega kurja. Pühäs kirjäs ijeloomustatakse jurma unega. Aeg kaob ilma märkamata. Kas keegi on tuhät aastat või rohkem rahus olnud, on magajale ükskõik. Kuna ta midagi ei tea ja seega on teaduwjeta olekus, siis on aeg jurmapäewast ülestõusmishommikuni nagu üks filmapilk. Meie usume, et see õpetus on üksnes õige Jumala sõna järele. Paulja ütleb: „Sest jur-

mas ei ole finust mälestust." Paul 6, 6. Edasi: „Surnud ei fiida mitte Jehowat, ega need kõik, kes alla lähewad jenna waitse wõika paika." Paul 115, 17.

Õpetus furnute magamiseft on wanast ja uuest testamendist." Aga mina ei taha, et teil peab teadmata olema, wennad, nende järg, kes magama läinud." 1. Tes. 4, 13. „Sest Laawet, kui ta omas põlwes Jumala meele pärast oli teinud, on uinunud magama ja on pandud oma wanemate juure ja on mädanemist näinud." Apt. 13, 36. „Sa palju neist, kes mulla põrmus magawad." Tan. 12, 2.

Samuti selgelt ja arusaadawalt on õpetatud Jumala sõnas, et surmas ollakse teadwusetu olekus. „Aga surnud ei tea midagi." Rog. 9, 5. Job trööstis end sellega, et surm on magus rahu: „Inimejel, kes naisest sündinud, on liihikejed elupäewad ja tüli küll... Ehk tema lapsi austatakse, siis tema ei teagi, ehk nemad on halwad, siis ta ei tunnegi neid." Job. 14, 1, 21. Loetagu läbi kogu peatükk. See on väga õpetuslik jelles punktis.

Kui kord waga Hiskia haigestus ja Jumal temale prohwet Jesaja läbi laskis öelda: „Wõta oma elumaja asjad seada, sest ja pead surema ja ei mitte elusse jääma," siis jai tema meel waga haigeks. Ta ei tahtnud mitte weel surra, sest siis ta ei oleks wõinud enam Jumalat kiita, nagu ta jeda elus tegi. „Kes elab, see tunnistab ju au üles, nõnda kui mina tänapäew." Jes. 38, 19.

Kui Jeesus Betaniasse tuli, et Latjarust üles äratada, ütles ta oma jängritele: „Latjarus, meie sõber, magab, aga ma lähen teda unest üles äratama." Joh. 11, 11. Latjarus oli tõeliselt surnud ja juba neli päewa hauas hinganud. Ta oli hauas ja mitte taewas. Kui Jeesus oli käskinud haualt kiwi ära tõsta, astus ta haa juure ja palus Jsa. Kui ta oli palwe lõpetanud, hüüdis walju häälega: „Latjarus, tule wälja!" Joh. 11, 43. „Sa surnu tuli wälja." Salm 44. Latjarus ei olnud taewas, waid hauas. Jeesus ei öelnud: „Tule alla," waid: „Tule wälja!" Samal wiisil kuulwad need, kes Jssandas magama läinud, hauas wiimisel päewal Jeesuse häält ja tõusewad üles. Waata 1. Tes. 4, 16. (Järgneb.)

Sisemisjoni ofafond.

Toimetaja: A. Sabraf.

Noortetunni kawa.

Teem: Lõbustused hinge artwel.

Märkus juhile.

Et lõbustuste küsimus tänapäew on õige põnew, siis on kohane, et selle üle räägime käesolewas

teemis. Kui ruum oleks lubanud, siis oleksime loogunud palju rohkem ainult jelle küsimuse lahendamiseks, aga nüüdki oleme püüdnud teha kõik, et wälida wälja paremat materjali, niifugust, mis paistab olema kindel ja weenwa iseloomuga. Ei ole mingit kolmandat teed, ja noor inimene, kes on pühendanud end täiesti Jssandale, võib raskujeta kindlaks teha, mis on ilmsüütu nali ja mis on kahtlane lõbustus. Need, kellel kõesti on soow talitada õieti, leiawad palju huwitawaid ja kasulikke lohutusi, mille pärast südameühinistus ei tee waewa.

Püübluurimine.

1. Jumal tahab meid näha rõõmsatena. Paul 16, 11; Jer. 29, 11.
2. Me peame loobuma maailma armastusest. 1. Joh. 2, 15, 16; Rog. 11, 9, 10.
3. On lõbustusi, mis wiiwad kõrwale õigelt teelt. Spj. 14, 13; 15, 21.
4. Jmalik lõbustus on waimulik surm. 1. Tim. 5, 6; Jes. 5, 12, 13.

Kalju äärel.

Schotimaa mägestikus kord üks hulgate jahimehi pidas oma hommikueinet, kui üks neist kujutas ette, et ta näeb wastasolewa kõrge kalju äärel üht lamnast rohu peal söömas. Ta awaldas oma mõtet ka teistele, kuna siis üks juht seletas, et lammas lasseb end haljast rohust meelitada ja hüppab kaljurinnakul üks ehk kaks jalga allapoole järgmisele kaljuäärele. Warsti on ta ära söönud kõik rohu, ja kuna ta ei jaa minna enam tagasi, pole tal teha muud, kui ronida allapoole järgmisele astmele. Ta sööb ka jealt ära rohu ja hüppab siis jälle allapoole järgawamal asuwale kaljuäärele.

„Nüüd on ta jõudnud wiimasele peatusjale," jõnas jutustaja, kuna ta kiikriga waatles kaljuseina ja nägi, et see oli wiimajest astmest allapoole järsk ja ulatas ilma mingifuguse ääreta ehk peatusjeta kuni 200 jalga järgawasje kuristikku.

„Mis jaab siis nüüd lambast?" küsijid teised huwitatult. „Do, nüüd on ta kadunud! Kullid hakkawad lendama tema kohal, ja lammas, tundes hirmu ja nälga, hüppab alla kuristikku ning häwineb terawate kaljude otjas."

Kas ei ole nõnda lugu ka inimesega, kes ekjib kõrwale õigelt teerajalt? Keegi on kuusatuses, oja wõtta lõbustustest, mis wõrduwad kalju äärele ja ajuwad allpool moraalise elu tasapinda, millel see inimene jenini püüis. Wõib-olla, et mõned teie seast ei mõista, mis see tähendab. Sa mõtled, et see wiib ainult natuke allapoole, kuna jelles paistab ka teatud kasu seiswat ja ta on ju nii külgetõmbaw. Waade haljale rohule meelitas lamnast ka oma poole. Sinu kawatjus oli kohe jälle pöörata tagasi, kuid kergem on minna edasi järgmisele alumisele

aistmele kui tagasi pöörata — nõnda lähed ja kadunud lamba sarnaselt alati allapoole.

Kuidas vastata teatriküsimusele.

Üks daam tuli kord minu juurde ja ütles: „Särta Moody, ma soovin, et Te ütleksite, kuidas ma võin saada kristlaseks.“ Pisarad jooksid selle naise silmist ja ta süda oli õige liigutatud. „Särta Moody, teie vägev eileõhtune kuulutus. „Kristus meie sees“, liigutas minu südant põhjalikult. Ma palvetan Kristuse poole ja tahan saada usklikuks, aga ma ei taha ka teatriskäimiseft loobuda. Kas teie käite wahest teatris?“ — „Ei.“ — „Miks te ei käi siis?“ — „Seepärast, et mul on midagi paremat. Ma ei taha enam teha seda, mis tegin siis, kui ei olnud veel usklik.“

„Mis te mõtlete sellega? Ma ei saa teist aru.“

„Kui Jeesusel teie sees on kõige ülem koht, siis te juba mõistate seda. Tema ei tulnud maa peale ja ei öelnud, et me ei tohi minna siia või sinna. Ta ei andnud palju reegleid, waid kuulutas imelikke põhitõdesid. Ta ütles, kes mind armastab, see leiab röömu minu tahtmise järele tegemises. Ma ei tahaks rääkida teatrist, waid palju enam Kristuseft.“ Nõnda wõtsin oma piibli ja lugemin talle ette Kristuseft.

Uga jälle küsis see daam: „Särta Moody, kas ma võin minna teatrisse, kui olen usklik?“ — „Ja,“ wastasin ma, „te wõite käia teatris nii palju kui soovite kui olete tõesti tõsine usklik, wõite sinna minna ijegi õnnistusega.“

„Wäga hea,“ sõnas daam. „ma röömustan, et teie ei ole niisugune kitsarinnaline nagu mõned.“ Ta tundis kergendust mõtte juures, et wõib käia teatris ja siiski olla kristlane. Kuid ma ütlesin jälle temale: „Kui teie lähete teatrisse, et austada Jumalat, siis wõite rahulikult minna, aga peate olema ka kindel teadmisel, et lähete sinna Jumala auks. Kui olete kristlane, siis tunnete röömu seda tehes, mis on Kristuse meelejärele.“

Jumalaga jättes ja usjale liginedes sõnas ta weel: „Ma ei loobu teatrist.“

Paar päewa hiljem tuli nimetatud proua jälle minu juurde ja sõnas: „Särta Moody, mulle on juba küllalt teatrist. Paar õhtut ma käisin seal, aga kui eesriie kõrvaldati, siis paistis kõik teisiti olewat. Ma ütlesin oma mehele: „See ei ole koht minu jaoks, sest siin on ju tõesti nii hirmus! Ma ei jää siia. Lähen koju! Mu mees wastas: „Ära tee end ometi naeruwäärseks. Igaüks Moody koosolekul on kuulnud, et sa oled ümber pöörnud, ja kui sa nüüd lähed koju, siis saavad seda teada ka kõrgemad ringkonnad. Ma palun sind, ära tee rumalust: sa ei wõi ju nüüd üles tõusta ja wälja minna.“ Kuid mina wastasin: „Ma olen teinud rumalust terve oma elu aeg.““

Teater ei olnud end muutunud, aga tema oli leidnud midagi paremat ja oli maailma ärawõitmise teel. „Sest kes liha järele on elamas, neil on liha meel.“ Room. 8, 5. Wäljawõte.

Katseküsi.

Tõeline kristlane ei lähe kuskile lõbustuskohta ega wõta ühestki lõbustuseft osa, millele ta ei wõi paluda Jumala õnnistust. Teda ei leita teatris, biljarditoas ega mujal sarnases kohas. Ta ei ühine tantšijatega ega andu teistele nõiduwatele lõbustustele, mis tõrjuwad eemale mõtted Kristuseft.

Neile, kes on niisuguste ajawiidete poolt, ütleme, et me ei saa osa wõtta neist lõbustustest Jeesuse nimel. Ei saa paluda Jumala õnnistust sellele tunnile, mis saadetakse mööda teatris wõi tantšusaalis. Keegi kristlane ei sooviks niisuguses kohas surra. Keegi ei sooviks olla seal, kui Kristus tuleb.

„Kui me kohtupäewal peame aru andma oma tegewuseft, kas tahaksime siis, et oleme osa wõtnud sellest ehk teisest seltskonnast? Kas me palju enam ei kahetse, ja kas ei walmista see meile ärarääkimata kahjutunnet, et oleme nii palju tunde jaatnud mööda omatajupühidlikus rahulduses, nii palju wõimalust jätnud tähele panemata, mis õigel kahtamise korral oleksid walmistanud meile huffamine-mata röömu?“ Mesjages to Young People, lk. 398.

Ei, maailma röömudeft osawõtmine ei too kellelegi tõelist röömu. Need lõbustused mõjuwad kui uinutamishahendid, ja alati on tarwis kangemaid mõrke, et rahustada jelles ihas põlewaid närwe. Kaugemale, kaugemale kihutawad nad alati, kuni tee lõpuni. Ja mis siis? Sajad ja tuhanded on tunnistanud — see on pime kuristik, hukatus. Tahame kumardada lõbuotfinud inimese poole, kes on ligidal surmale. Siis kuuleme neid sõnu: „Do, ärge rääkige nüüd sellest, ma olen oma elu häwitanud, kindlasti häwitanud. Ma ei olnud tahtlik õppima, kuidas peab elama; aga õelge mulle sellel lihtikesel ajal, mis mulle weel üle jäänud, mis sugujena ma pean surema?“

Paljudel on üsna wõõriti arusaamine sellest kodust, mis neid meelitab hukatuse teele. Teistel on jälle õige arusaamine kodust, mis Jumal on walmistanud ustawatele, ja kunagi ei suuda maailm neid oma lugemata paljude kuusatusabinõudega meelitada kõrwale õigelt teelt, mis wiib ristist mööda kodu poole.

Päewpäewa järele, kui kristlane otsib Jumalaga ühendust palwe läbi, kaswab kodu pilt ja mõte kustumamata tema südamesse. Ta kannab seda alati enesega kaasas. Kui waatame kaljulijele risti juurde wiiwale teele, siis wõime juba näha läbi lahtiste wärawate kodu, mis Issand on walmistanud neile, kes elawad mõidurikast elu. Seal on küllased uulit-

jad, imeline elujõgi, mis on selge kui kristall, ialgi nähtavad lilled, elupuu ja auliselt ehitatud eluasemed. Terwe igawiku aegadel rõomustawad ärastatunud elu üle, mis on nii auline, et nõrk inimlik keel ei suuda seda kirjeldada. Selles rikkalikult warustatud kodus on kõik olemas, mis ümberpöörnud süda soowib.

Siis on tahtlik kõik neid terwitama jelles ilujas kodus, kes soowiwad tulla. Snnistegija soowib, et kõik tuleksid. Ja, taewas ootab sind ja mind. Wiimane kutse saadetakse nüüd maailma miljonitele elanikkudele. Tule! kõlab Sumala kutse. Tule, põgene patu hirmsa nuhtluse eest! Tule, rõomusta ärastamata kalli igawese elu anni pärast. Tahame püüda jelle kodu poole. Matilda E. Andross.

Lauljad, õppige häälesäädet!

Puudutajine henistes artiklites laulukooride wäliseid awalduskülgigi ja püüdsime selgusele jõuda millises sähis tegutseda tuleks, et kooride üldist taotjapinda tõsta. Täna tahaksime pilku sügawamale heita ja käsitada üht tähtsat „hijemist awalduskülgigi“ — häälesäädet. Puuõpp ajudes mõne eseme walmistamisele, wälis jelleks hää puu, hää materjal. Ta kasab lauad kuuwada, et nad kõlwikud oleksid, ja siis alles loodab ta sellest eeskujuliku eseme walmistada wõiwat. See näide näib ehk piljut labajena, kuid teatud eeskuju wõib ta meile siiski anda. On ju laulukoor ka materjal — elaw materjal — juhi kädes, ning mida parem see on, mida paremini ette walmistatud ta on, seda paremaid tagajärgi saawutab juht laulude ettekannetel.

Soorilaulu waimuloomingu aluseks on tekk — C a u l u f ö n a d ja waimuloomingu kehastamiseks on h ä ä l. Meie teotjeme laulu alal, et ennast rahuldada ja pakkuda ilu kuulajatele. Ihu wõib aga pakkuda waid siis kui meie loomingu mõju on wastuwõetaw kuulajaskonnale — kui kuulajaskond jääb rahule meie poolt pakutawaga. Nõutakse pääle muude eeskujulikkude awalduste weel, et ka süüfilised helid (hääled) ilusad olgu. See nõue andis meile n. n. h ä ä l e k u l t u u r i. Tänapäewa kooride sühtide taotlemistel on seepärast muude kaotuste kõrwal tähtis k o h t h ä ä l e k u l t u u r i l e a n t u d. Seejuures ei tohi siiski seesmine elamus puududa. Oletame, et lauljal häälekultuuri kohane hää on, puudub aga waim, siis on süüfilised helid küll kunstipäraselt edasi antud, kuid siis pole ju mida öieti kehastada, edasi anda, puudub seesmine elamus, hing, tunded, need aga on kehastamise ainaks.

Siinkohal piirdum waid üldjoonte kirjeldamisega. Ühiklaskjalijemaid kawu peab iga koori juhatus oma ette wälja töötama.

Häälesääde õppimiseks wõib tahte teed kasutada. Esimene oleks laulja erawiiuline õppimine; teine

tee oleks kollektiiv õppimine, j. o. kui mitu isikut gruppisis ühel ajal õpitwad. Praegusel majanduslikul surutisel teeks see illepääsmatuid raskusi iga ühiku laulja käest nõuda, et ta mõne laulukoori juures oma hääle eest hooliksema hakkaks. Seepärast wõiks käesolewal ajal waid teine õppimise moodus kõne alla tulla. Kõige esimene ja sühtlasi kaunis raske ülesanne on õpetaja walik. On ju õpetajaid palju olemas, kuid kõik nad ei ole ühiklase kooliga. Selistatunim on siiski Itaalia kool. Nii nagu iga koor oma juhi nägu on, nii on lugu ka nende juures, kes laulmist õpitwad. Parimat tunnustust õpetaja meetodile wõiwad anda õpilased. Meil õhtritel wõib umbkaudset otjast öelda, mida too õpetaja oma kaswandikule edasi on annud — milliseid tulemusi ta oma töös on saawutanud.

Tänapäewa suuremates koorides on see juba tegevustawas ette nähtud, et kooril oma häälesääde õpetaja olemas on. Lauljad tulewad riikmadena koolu (kas nais- ja meeshääled eraldi wõi soprani, alti, tenori ja bassi omaette). Kui meie tänapäewa kuulajaskonnale midagi pakkuda tahame, ei pea meie ühki hammu pidama ilka järjest arenewa muusika kultuuriga, waid ka tehnikaga. Rahutades kõiki võimalusi, milliseid on käepärast tänapäewa lauljaskonnale, püüame ennast igakülgiselt nii muusikaliselt kui ka tehniliselt arendada.

Geetis on meil praegusel filmapilgul 3 teotjemiswõimelist koori, kellede liikmete arv kõigub 25—40 liikme wahel. Nende kooride liikmeskond on küllaldajalt suur jelleks, et endale lubada palgalist häälesäädet, kes wähemalt üks kord nädalas koorile häälesäädet õpetaks. Taju ei tohiks hulga pääle kuigi raskets minna. Wõib olla saawad koori, koguduse ja noorsoo kassjad abiks olla oja kuludest enda kanda wõttes; on ju laulukoor nii koguduse kui ka noorsoo huwide teenistuses. Malliselt ei oleks võimalust õpetajat palgata, kuid hooaja kestes wõiks kursus oma 3 kuud kesta. Sarnasel teel saaksime wõrdlemisi kergel teel majanduslistest raskustest üle, on ju need enamal juhul õppimise taotusteks.

Loodan, et meie koorijuhid ja kooride toimkonnad, tänapäewa nõudlikkusega arwestades, oma parimat tegema saawad.

Wiljandis, aprillikuul.

W. Johanson.

Sellest ja Koogistelt.

Sellel talwel oli meil võimalik pidada koosolekuid ka Selle koguduse piirkonnas, nimelt Koogiste jaama juures.

Koosoleku ruumiks oli meil ühe wastutuleliku peremehe korraliku talu suur ja puhhas rehetuba, kuhu wõis mahutada ligi 200 inimest. Elanikud jelles ümbruskonnas paistid olema tõest õige huwitatud, seda awaldasid nad oma elawa ja korra-

pärase tundideskämimisega. Sügisel, pikkase pimeduse ja suure poriga tulid nad laterna tuledega koosolekule kuni 7 kilomeetri kauguselt; mingi asi ei kohutanud neid tagasi. Meie omapärane ruum oli alati rahuldavalt täidetud, jageli tõusis kokkutulnute arv kuni 190-ni.

Velles on kogudus, kus peaaegu kõik liikmed on lauljad, ja ülalnimetatud heaks eduks aitas tublisti kaasa nende ennaktsalgav ühemeeleline koos-töötamine. Kui lauljad ei puudunud nad ühelki koosolekult, vaatamata sellele, et igal hingamis-päeva ja pühapäeva õhtul pidid jala ära käima 17 kilomeetrit, sest Vellest kuni meie koosoleku ko-hani on 8½ km. Lünd lõppes peale kella 9 õht. ja nii said nad vast öösel kodu. Lauluharjutustele ilmusid need kaugeltkulnud lauljad alati täp-selt ja ajalt hoolimata sellest, et nad kõik polnud kaugeltki noored; ei neid kohutanud tagasi vihm ega pori, ei lumi, tuisk ega külm. Seda kõik tegid nad armastusest Jumalale ja Tema tööle. Sama-sügisest ohvrimeelsust avaldades võtsid tööst osa ka mõned väru koguduse tublid noored.

Kui nüüd inimesed meie öde-wendade niisugust taheet ja agaruist nägid, siis said ka nemad julgust ja tulid koosolekutele mitmete kilomeetrite kaugu-selt, vaatamata raskustele. Ümbruskonna noored võtsid südant ja astusid meie laulukoori. Nemad ühes meie öde-wendadega ja tubli juhi P. Jürge-soniga eesotsas moodustasid koori, mis oma juuru-selt oli pea kui Tallinna koor. Igal koosolekul kanti ette kaks koori- ja kaks pillilaulu, mis tõe sõna kuulama tulnuid trööstis, rõõmustas ja kin-nitas.

Tänu Jumalale, kes meile on andnud niisugu-sed tahtlikud öde-wennad; nende ühine töö ei ole jäänud tagajärjeta — paar inimest on juba kogu-dusega ühinenud, mõned peavad hingamispäeva ning mitmed on huvitatud ja pooldajad.

Paistab, et Ünnistegijal on siin ümbruses nii mõnedki kallid vihud, mida Ta tahab tuua oma aita.

A. S.

Kirjandust saab odavamalt.

Sga adventusliku vajadus on tõe tundmine. Ta teadvuses peab igal ajal elavalt ette tulema Jumala kutsse, nii nagu ta läbi elanud esimese Ju-mala kutsse, kui ta silmad avati, et hakkas nägema jumalikkude asju ja hakkas janu tundma sügavamana teadmise järele sellest, kuis Jumal on aja ära mää-ranud oma eelplaanis, kuidas see kõik täide läinud ja mis saab veel tulema, kuidas Jumal oma rahva ära päästab maailma hullatusest, misjuguine on see

hoiatuskõnustus, misjuguised me oleme olnud ja misjuguisteks me peame saama.

Meil on huur vajadus isikliku uurimise järele. Uurimismaterjali annavad raamatud ja ajakirjad piibli kõrval. Raskus seisab nüüd selles, et raamatute muretsimine nõuab ainult kulu. Seda vajadust on liidu kirjandusosakond mõtelnud ja kaalunud. On ohustatud, et konverentfi ajal saab osta iga raamatut hulga odavamalt, sest saatetu-lud ja töö jäävad ära. Pärast jääb ikkagi endine hind. Seda võiks kasutada konverentse tulijad ja nende kaudu ka mitte-tulijad.

Loome järgnevalt üldmäägihindade ja konve-rentsiil maksivate hindade loetelu:

Suur võitlus, pappkõide	4.—	1.75
Suur võitlus, kalingorkõide	5.—	2.—
S. sündmuste warjude, kalingor	4.—	1.75
S. sündmuste warjude, broschüür	2.50	1.—
Teelakmel, broschüür	1.50	—70
Maailma tulewik, broschüür	—65	—30
Piibli hingamispäev, broschüür	—40	—15
Piibli lugemised, broschüür	—40	—15
Siioni laulud, kalingorkõide	2.—	1.50
Tulewane sõda, broschüür	—60	—30
Widewiku meeled, broschüür	1.—	—50
Tunnistused, pappkõide	1.50	1.50
„Tõe Sõnurite“ ja „Meie Mja“ wanemad aastakäigud	50—75	jenti.

Mitmesugused traktaadid mõne jendiga ekspl.

Edu saladus.

„Kristus on meie ainuke lootus. Tulge Ju-mala juure Tema nimel, kes andis oma elu maailma eest. Lootke Tema ohvri väärtusele. Näi-date, et Tema armastus, Tema rõõm on teie hin-gedes, ja et selle tõttu teie rõõm on täis. Kirge rääkige usmataalt. Jumal on teie tugevus. Pal-wetage palju. Palwe on hinge elu. Usu palwe on relw, millega võime vastu panna igale waen-lase pealetungile.“ Tunnist. 5. anne, lk. 462. Need manitsusõnad on eriti tähtjad praegusel ras-keel ajal. Issanda arm on see, mis meid, kui Tema lappi läbi aitab viimajest ajast. Tema väes pea-me lõpetama meie kätte usaldatud töö. Maailm wariseb kokku lootusetu seisukorras. Usk haarab finni töötusest: „Waata, ma teen kõik uueks.“ Pal-wes ja enesepühendamises Jumalale kaswab Tema rahvas Kristuse täiussele. Pea antakse walitus ja võim taewa all kõigekõrgema püha rahwale.

Üksit number 10 senti.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Eesti Liit. Tellimised kui ka rahasaadetised saata Mary Saks'ale, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.